AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG
JULEN 1995
ÅRG. 17

GOD JUL

J.O. 95.

REFERAT FRA STYRET I GRENDELAGET

Saker som vi har tatt opp:

* Luftgeværskyting blant barn/ungdom i bygda: Vi hadde medlemsmøte om dette. Det ble vedtatt at vi ikke skulle ha denne opplæringen.

* Brøyting og opprusting av kirkegårdsvei og brøyting av skoleplassen: Det ble bestemt at vi skulle sende brev til kommunen om dette. Det burde være en fra bygda som utfører dette, og at kommunen dekker utgiftene.

* I Mai hadde vi en felles søndagsmiddag for bygdas folk. Vi serverte lapskaus og bløtekake og hadde det trivelig. Alle spleiset på maten.

* Så tok vi opp saken om gang og sykkelsti i bygda. Fra kommunens side er bygda prioritert. Vi venter fra fylket at de kan starte opp i vår. Vi hadde en del arbeid med denne saken.

* Toril foreslo tøv-kurs ut på høsten, på grendehuset. I november ble det en realitet.

* Det er blitt ulovlig å røyke oppe på grendehuset. Røykerommet er i kjelleren.

* Vi hadde rusken-aksjon i bygda i Mai, med bra oppmøte.

* Vi hadde jule-kafè i Desember, med godt oppmøte. Nettoen var på over 1500 kr.

* Bygda får swing-kurs over nyttår, med Britt-Unni som instruktør, og håper på mange interesserte.

* Vi har hatt førjuls-treff med julebord i julestria. Dessuten avslutning for barne og ungdomsgruppa med nissebesøk den 17. desember.

Randi

AUSTAVINDEN HAR SPAKNA MED ÅRAN

Egentlig så hadde jeg stukket penna i penalet, og skjøvet lokket til, for alt offentlig forfatterskap. Slikt gjelder i grunnen for det meste her i livet. En skal slutte mens leken er god. Likevel, da en av Austavindens medarbeidere ringte meg og ba om "stoff", så ble svaret tja.

Som gammel medarbeider vet jeg av erfaring hvor vanskelig det er å bevege folk til å skrive noen linjer i dette bygdebladet vårt. Av samme grunn tror jeg å ha hatt innlegg i samtlige av de nummer som er kommet ut. Om jeg ikke tar helt feil så vil dette bli 16. årgang av bladet. Ellers ser det ut til at Austavinden er i ferd med å "spakne" etter som årene går. Fra fire utgaver i året er den nå redusert til et julenummer, og trenger all støtte som er å få. I en tid hvor naboene ser og hører lite til hverandre i det daglige, var Austavinden som et bindeledd å regne. Her kunne du lese om smånytt "som i bygdom var komne til". - Men en har full forståelse for at det har blitt slik det er i dag. De gamle og trufaste medarbeiderne er borte fra spaltene. Noen for alltid, andre er gått lei av bare å se sine egne signaturer år etter år. Utflytterne, som aldri har vært de store bidragsyterene, er etter hvert blitt helt fraværende. Jeg har tidligere kritisert disse for manglende interesse og støtte.

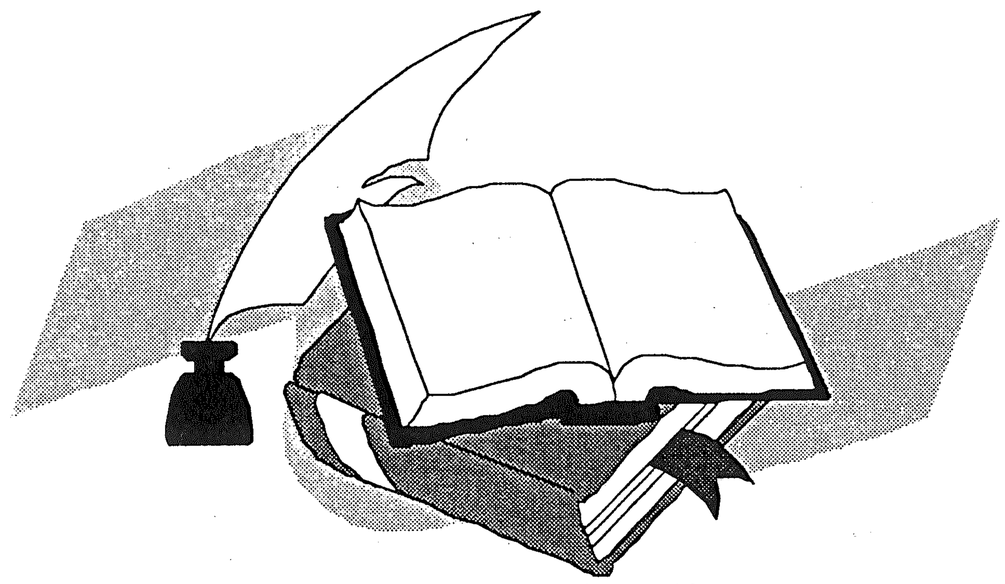

Med årene blir en kanskje litt mere forståelses full, skjønt noen gjerne vil hevde det motsatte.

Mange av dem som reiste fra Vidrek i unge år, er nå eldre mennesker med flere generasjoner etter seg. At heimbygda er blitt fjern for disse, må vi bare finne oss i. Den hører til i en svunne epoke av deres liv. Og sist men ikke minst, de menneskene de minnes fra sine barne- og tidligste ungdomsår, de er borte fra alltid.

Det skal også være dem tilgitt om de forbinder dagens Austavind med slik de opplevde en vinterdag her heime. Der de i bitende frost stampet seg gjennom meterhøye skavler som den virkelige austavinden hadde pakket sammen. Skjølv lå "han" inne i Herjangen og blåste opp storbåra som braut nede i fjæra, mens frostrøyken låg som et teppe over fjorden. Om mødrene hadde pakka sine håpefulle inn med alt det beste de hadde, så beit kulda helt inn til beinet før de nådde frem til den gamle skolestua. Også i nyere tid kunne skoleveien være både lang

og kald, enten de kom til fots fra Sildvikhøgda eller Skjervika. Men spør om de holdt seg friske. Det samme håper vi for Austavinden. Den må ikke spakne så mye at "han" detter helt i stilla. - Men likevel bør det også finnes et minstemål for denne, både når det gjelder kvantum og kvalitet.

De beste ønsker for jula og det nye året, til de som leser Austavinden, fra han

Albert Olsen

Det blir tradisjonell

JULETREFEST

på grendehuset

Lørdag 30. des.

kl. 18.00

Ta med matfat og nissepakker,

kaffe og brus holder vi.

Vel møtt!

BETRAKTNINGER OM LITT AV HVERT

Først om tiden vi har lagt bak oss dette året - og om den begrædelige "lissom-sommeren" som rammet alt liv. Det ble en real forskyvning i veksttiden. Både hva blomstring angår, men også for bær og grønnsaker. Bringebæra kom ikke lenger enn til blomstringen. Og blant min beskjedne "samling" av jordbærplanter opplevde jeg både å se røde blader i september, som vel er unormalt, men også hvite blomster! De var helt ut av rute, stakkar! Jeg tok et billede av fenomenet, om noen tviler.

Så er det lovprising til stedet vi bor på: Vakrere solnedganger i vest og flottere fjellpartier rundt Ofotfjorden finner man knapt. Under en slik solnedgang i høst, åpenbarte det seg også en stor og gul måne over Bjerkvik, som speilte seg i en blankstille fjord. - Ja da fikk jeg visjoner om Havaii... Og de siste ukene nu i adventen, med snedekte topper, omkranset av pastellfarger i rødt og blått. For et vakkert land vi har! Jeg står ved kjøkkenvinduet og lar arbeid være arbeid. (Man er jo pensjonist, og da har man god tid.)

- Nu våkner jeg igjen, og vil gjerne dele mere med bygdefolket! Kom ut fra varmen og lenestolen, det er friskt og godt med en kveldstur, selv om vi bare har E6'en å gå langs. Litt farlig kanskje, men det hjelper med refleks, og så gjør det så godt for hofter og kneledd. Du sover bedre også etter en tur. Selvfølgelig kan vær og føre hindre turen, men ellers: Gå og gå! La det bli en god vane. Ofte er det jo både måneskinn og nordlys å se på. Fjellene er vakre og trollske nå, månen lyser på dem. Vi savner selskapet av de flinke trauvene ved "elva". Hvor har det blitt av turene deres?

Vi håper vel alle at det flotte været vi har hatt lenge, nå vil fortsette. Da går mørketiden fortere.

Med dette ønsker vi hverandre God Jul!

Hilsen Edith

HILSEN FRA EN UTFLYTTER

Så mang en gang når Austavinden har oppfordret sine lesere om å sende en hilsen fra sine ståsted, så har ho Annie tenkt at det skulle ho gjøre. I sommer fylte ho 80 år og da skrev ho denne vakre sangen om si hjembygd, som ho har levd i mesteparten av livet:

HYLDEST TIL RØSVIK

(Mel. Vestland, Vestland)

Røsvik, Røsvik kjære bygda vår,
ei bygd så gild på Norges fagre jord.
Eg undra meg kor du ble laga slik
med skog og hauer, elv og nes og vik.

Så gjestmild, fin og sommarsol du er,
for vinterstorm i ly for vind og vær.
Med fred og stilla er du oss så kjær,
men også sne det har vi nok av her.

Ute på nesset der ligg kirka vår,
så hvit den var, men no ho rosa står.
Når orgelbrus og klokkeklangen slår –
da sett vi der og veit at Gud er nær.

Då eg kom hit var bygda i full blest,
med jordbruk, fjøs og sau og høns og hest.
Men no ligg bygda brakk og tom for alt,
av kreturstell – og dette verka kalt.

Istedet er det bygd så mange hus,
og folk har flytta hit og det er sus.
Gud signe kvar ei sjel som flytta hit,
så han får råde over kver en bit.

På vika ligg det båta nok i fleng –
om sommerkvelden kjem her gjeng på gjeng.
Tar båt for båt og fær så fort av sted,
på fisketur og hytteferie.

For år tilbake var det koselig,
når saltenbåten kom og gikk forbi,
og mannen min han var jo der ombord,
men møtetida den ble aldri stor.

Når båten kom og la til kaia vår,
da var det fort å komme seg ombord,
for fem og ti minutt besøket var –
så ropa skipper'n: Du må være snar.

Ja her var leia som de fòr fremom,
då dei for ut og dei fra utferd kom,
og her fra kaia la han far fra land,
med signing varm av mor si høgre hand.

Ja saltenbåten det var ruta vår –
han far så ofte der på dekket sto.
Men no er også denne ruta vekk,
og det ble stilt, ja stilt som i en sekk.

Butikken vår den har det vanskelig –
når folk er sløv og kjøre rett forbi.
For Fauske lokka med sitt billigsalg,
og ødelegger bygdas store valg.

No er det hurtigbåt og rutebuss,
og biler står det nesten ved kvert hus.
Og behandlingssenter – sykehjem –
de er no bygdas fremtids store drøm.

Annie Strand

«SLUTT OG TULL, BEGYNN OG TØV»

I postkassen kom det et brev. Det var fra ho Toril som skrev: SLUTT OG TULL, BEGYNN OG TØV.

Ideen fikk 10 kjærringa og 1 gentlemann til å melde seg på tøvkurs, som ble holdt på grendehuset. Instruktøren var ei offentlig godkjent tøvkjerring fra Skjomen med navn Reidi. Vi var ikkje klar over det alle, at ho var et funn til denslags bruk.

I løpet av 7 novemberkvelder skulle vi få oppleve hvor koselig ull kan være og hanskes med, - selv om sauen ikkje følger med. Alle starta med hatt, enten til «bybruk» eller fjell og fiske. Bare fantasien begrensa utfoldelsen i prakt. Han Marius, ingen tøvkall, men en eksemplarisk tøver på 10 år, han lot cowboystilen råde og eget bumerke tøvde han inn.

En hel julefamilie produserte han også, som til og med hadde skikkelige treklompa på føttern. Ikkje må æ glømme den grå musa av kjempekaliber, som hadde alle detaljer med. Bare livsgnisten mangla, men den var visst ikkje langt unna.

Om optimismen ikkje var den store fra starten hos alle, så greide ho Reidi å motivere til heva skapertrang og vi blei nesten miniproff nån og enkvær. Førruten hauplaggan laga vi ladda i ymse varianter. Det kan nok bli mange som etter julekvelden kan mållkose sæ i heimtøva fotvarmera. Både nattskvættera og sømnlausinga kan nok få nyte gleden av dettan kurset om de har deltakera i vennekretsen - for av ull kan det skapes varmera til det meste.

Ho Reidi viste fram utallige ting ho hadde laga og vi fikk mange ideer. Praktverkan var nok bilda fra naturen i ulike varianter. Den kunsten hadde ho slett ikkje tenkt å lære bort. Men ho blei så imponert over kor tøvat vi var, at også bilda blei tøvd ihop med meget godt resultat (om æ skal si det sjøl...). Motiv blei henta både fra heimgård og svenskfjell, alt kan gjenskapes med ulldåtta.

En viktig sak der kvinnfolk møtes, kaffekosen, den uteblei ikkje her heller. Både lefsen, potetkaka, bolla og bløtkaka fortærtes attåt. Alt smakte fortreffelig.

Besøk var det nesten fritt for, ikkje ei einaste nysgjerrig kjærring, men han Albert og han Jørgen såg innom, De hørtes imponert ut når de såg våre henders verk. Heller ikkje de hadde i sitt lange liv sett så fargerike sauer som det materialet vi satt inne med. Også den leveransen var ordna av Reidi, så fargetilbudet var upåklagelig.

November gikk serdeles fort i år, syntes vi. Og bæstme var det onsdag 29. november og avslutning. Da drog den hattekledde flokk til Person's resturant på Ankenes og mållkosa oss med velsmakende mat og drikke. Det sies at «En god latter forlenger livet», og vi forlenga den visst med et titall, selv om vi innimellom frykta et anna alternativ. Ikkje mange muskla var uberørt i de lattersalven som fremkom. Ja, reprisan dagen attpå gikk ikkje smertefritt de heller. For første gang i historien tok resturantdirektøren frem gitaren og sang solo for sine gjester (hans egen påstand). Det måtte være fordi han syntes om både vitsan og hattan, og en viktig ting til: Han veksla ikkje for mykje, forsynte seg i jamne sedler. Han blei tilbudt en hauvarmar der vi skulle skaffe en dått kvær og tøve i fellesskap, ja lev og se.

Alt som er trivelig slutter for fort, synes vi. Sånn var det med tøvkurset. Men vi har avtalt å starte opp på nyåret og praktisere. Denne gang kom deltakeran fra Ankenes til Råna, og alle som har lyst å treffes er velkommen sammen med oss.

Siste kaffekosen viste ho Gerd Brink si poetiske side med følgende skrivelse:

I postkassa fann vi et brev,
der var det at Toril skrev:
Slutt og tull, begynn heller og tøv,
kom på grendehuset, der skal vi øv.
Joda, på grendehuset møtte vi opp,
å tøve, det var jo bare topp.
Med ull, vann og litt såpe,
så var det jo bare å håpe,
at hatt ble hatt, og ikke kåpe.
Ja, no tøve æ litt, men sånn skal det
være,
når på tøvkurs vi går for å lære.
Men en ting vi ikke glemme må,
Reidi stor, stor ros må få.
Fordi ho ekte «tøvkjerring» er,
så kunne ho tøving til oss lær.
Reidi, takk skal du ha.
Du gjorde det bra.
For nu er vi også tøving tendte,
så hatten vi lager til venner og
kjente

Ho Toril Hansen hadde «sydd ihop» noen strofer til ho Reidi som takk for lærdommen ho delte med oss. Dette ble dessuten lest opp på Persson:

På Virak det e bare tøv,
det va steikanes artig å prøv.
Vi gnekke og gnir -
og ullmalan snur -
så grønnsåpa drefse omkring.

Reidi sa ja til det her,
kom hit for at vi sku få lær.
Og sjefstøva sa -
at tøvat vi va -
så nu e vi hekta på ull.

Kvelden gikk utrolig fort,
tenk på alt vi har fått gjort.
Ladda, bilda og hatt -
nissa fyllte med vatt -
så takk for et trivelig kurs.

Kurset e slutt, og det e dettan også. Æ sætte strek med disse linjan:

I den mørkaste tida vi hadde
var det godt å få tøve en ladde,
og kunn være i lag og føl ullas behag
ja, vi sætte stor pris på det alle
selv om «tøvkjærring» vi blir å kalle.

Ingebjørg

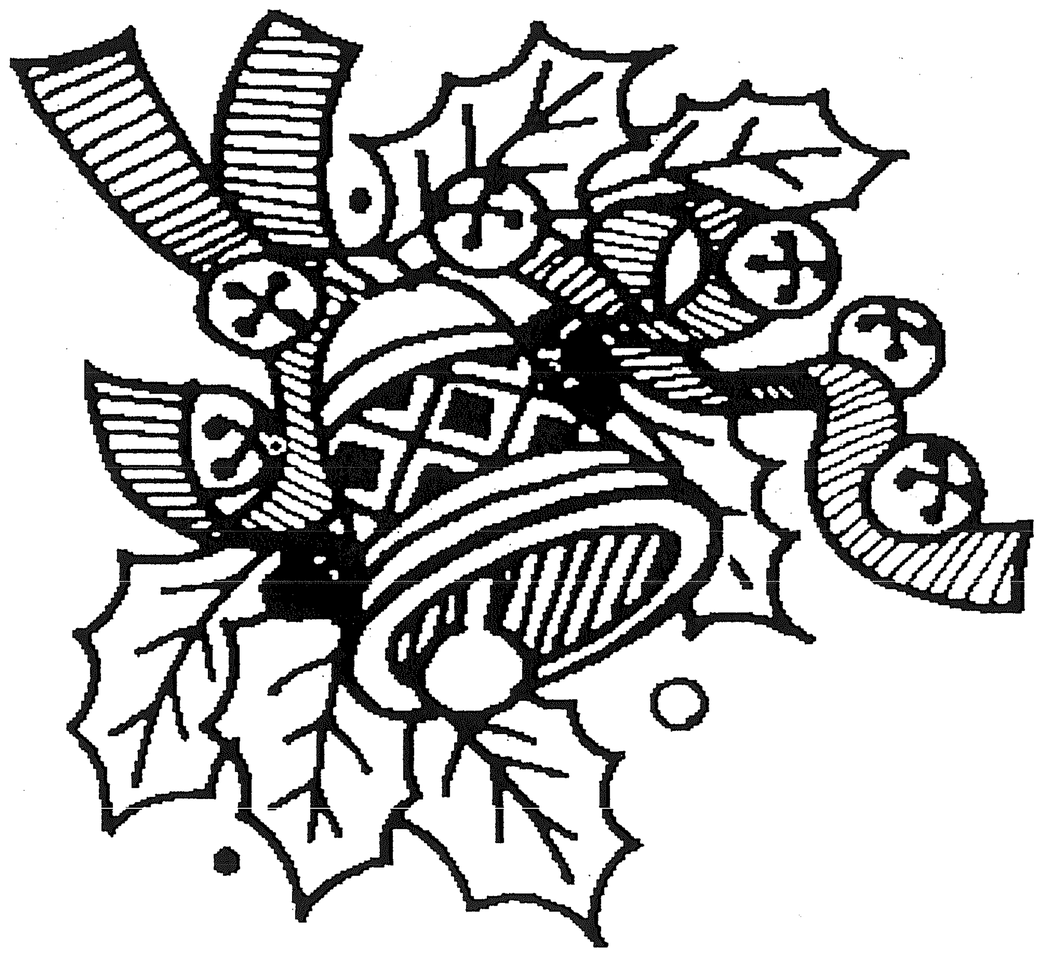

Austavindens utsendte fotograf, Lars, tok bilder av kursdeltakerne på en av kurskveldene. Men p.g.a. sein postgang nå i disse juletider, er bildene ikke fremkaldt enda. Derfor kommer bildene dessverre ikke med i Austavinden. Men bildene kan fås kopiert om en stund ved å henvende seg til Lars.

Red.

NATUROPPLEVELSER MED VIDEOKAMERA

For de som kjenner meg, vet de at jeg er glad i å ferdes i naturen, uansett årstid. For ca. seks år siden kjøpte jeg et videokamera, som jeg for ettertiden har hatt stor glede av.

Det å filme dyr og fugleliv er en spennende og utfordrene hobby. Først må man lære seg bruken av kameraet. Dette tar sin tid, da moderne elektronikk ikke er så enkel for nybegynnere. Det er også snakk om hvordan du holder kameraet. Horisonten må være i vater. Føring av kameraet sidelengs og opp/ned, må skje på rett måte. Senene må ikke være for korte, eller for lange.

Når du har trent ett års tid, kan du etter hvert bruke kameraet korrekt. Utfordringene i naturen er mange. Utstyret er tungt å bære når du skal på langtur. Kamera, stativ og reservebatteri skal du ha med. Telt, proviant, primus og kokekar kommer i tillegg.

For de som er rutinerte jegere, vet hva som skal til av tolmodighet og venting, før du får et glimt av fuglen eller dyret som du er ute etter. Da er det viktig at du kan behandle kameraet ditt. Har du husket å stille inn fokuseringen, eller at det står på rett program? Har du ikke gjort dette, eller ikke har rutine til å gjøre dette, er opptaket spolert eller motivet løpt/fløyet sin vei.

På disse seks årene jeg har hatt som "lærling", har jeg byttet til nytt og bedre kamera tre ganger. Bevistheten om bedre kvalitet har gjort filmingen bedre, og mere fristende for hver gang. Beste tiden å filme på, er tidlig om morgene eller på ettermiddagen. Årstiden som skaper minst bry når det gjelder lysforhold er mars og april. Da kan du uten problemer benytte det meste av kameraets automatiske effekter. I denne tiden helt frem til mai kan du filme det meste av natten og, i fjellet likevel ha sne som bakgrunn. Muligheten for å kunne filme de vare nattaktive dyrene blir bedre.

Personlig har jeg i lengre tid studert gaupe og jerv. Dette henger sammen med at jeg har en deltidsjobb hos fylkesmannen i Nordland miljøavd., hvor jeg er rovviltkontakt for Narvik kommune. Jeg har fått opplæring i de økologiske forhold ang. disse

dyrene. Flere hundre km. sporing på sne, har gitt meg mye erfaring. Synsobservasjoner har lært meg mye om dyrenes atferdsmønster. Til sammen har dette gitt meg store fordeler når jeg skal filme dyrene. Både når det gjelder hvor i kommunen jeg regner med å finne dem, samt hvor jeg må plassere meg for å få se dem og få filmet dem. I forbindelse med rovdyrregistrering har jeg alltid kameraet med og filmer spor og dyr som jeg møter underveis.

Det er tre typer rovviltregistrering jeg holder på med, for å komme frem til ca. antall individer i et begrenset område. Først lager jeg meg en tenkt linje mellom snaufjell og skog. Denne linjen bør vøre mellom 10 og 15 km. Jeg starter på ski tidlig på morgenen med å gå denne linjen. Jeg teller da antall jervespor som har kommet ned fra snaufjellet og gått mot skogen, samt hvor mange som har gått tilbake til fjellet. Ut fra dette ser jeg antall dyr. Jeg måler selve sporavtrykket i cm. og skrittavstanden. Dette hjelper meg å identifisere individet.

Det andre jeg gjør er å følge spor. Da går jeg ikke i sporets marsretning, men går "bakspor". Jeg kan da se dyrets aktivitet hele natten. Jeg kan lese mye ut av et slikt spor. Det hender ofte at jeg finner drept rein, hare eller rødrev i jervens spor.

Det tredje jeg gjør etter å ha lokalisert jerven, er å sitte på post i "jervegata", og da kan det hende at jeg får se selve dyret. For å fortelle litt om hva det kreves når en sitter på en slik post, kan jeg opplyse at det lengste jeg har postet sittende i en snøhule innpakket i sovepose og hvit kamuflasje er 37 timer. Dette uten å røre meg. Jeg hadde da med kun te på termos og stivfrosne brødskiver. Dette var i begynnelsen av april. Jeg fikk se jerv den natta og fikk filmet den i 27 sekunder. Dette er i filmsammenheng et godt resultat.

Men tro nå ikke at naturfotografering kun består av å fryse og å spise kald mat. Nei, langt i fra! Mange gode "snutter" har jeg fått ved å sitte varmt og godt i min egen bil, kjørende langs landeveien. Som vi alle vet har dyr og fugler en utrolig evne til å tilpasse seg menneskenes framferd på det tekniske plan. Motoriserte kjøretøy reagerer de mindre på enn om et menneske kommer gående. Langs E6'en som snor seg ikke langt fra strandsonen i Ofoten, kan du se mange dyr og fugler. Kun ved å stoppe på en utkjørsel kan du fra et bilvindu få mange fine naturopplevelser. Også i båt kan du se mange ting. Problemet er at det vil være vanskelig, da det er bevegelser i båten, uansett hvor stille det er på sjøen. Dette gjør at opptakene vil bli urolige. Du bør derfor gå i land på nærmeste skjær,

og filme derfra. Lag deg et kamuflasjetelt av vanntett duk, eller kjøp et ferdiglaget. Fra dette teltet kan du oppdage dyr og fugler og filme dem i ro og fred.

Til slutt noen huskeregler for deg selv og ditt kamera. Pass på at du ikke får vann i kameraet. Gå aldri ut av et varmt telt eller hytte en vinterdag, og så starte filming. Fare for kondens i kameraet er stor. Har du først fått kondens i kameraet, må dette tørkes i et varmt rom, før videre bruk. Det beste er å la kameraet stå på stativ, tildekket med vanntett duk utenfor telt/hytte. Ta ut batteriet og ha det på kroppen hele tiden for å holde det varmt. Kulde tapper batteriet.

Du bør ha hvit kamuflasje overtrekksklær når du sitter i sneen, eller beveger deg. Som sikkerhet, ta med deg et rødt plagg. Da blir du lettere oppdaget hvis du skulle falle og skade deg.

Pass på vindretningen. Bruk aldri kosmetikk som barbervann eller annen deodorant. Vask ikke yttertøy med annen såpe enn lett grønnsåpevann. Den gir ikke fra seg lukt. De store rovdyrene er meget vare for slikt. Etter at jeg hengte børsa på veggen og byttet den ut med videokameraet, har jeg hatt vel så mange naturopplevelser. Jeg behøver ikke å drepe for å få kontakt med dyr eller fugler. Fordelen er at du kan se samme opplevelsen på ny og på ny. Det gir mange ganger naturopplevelsen slik den var.

Er dette en dyr hobby? Ja, kan en enkelt svare. Et brukbart kamera koster i dag fra ca. 6000 til 10000 kr. Du får halvprofesjonelle amatørkamera opp til 40000 kr. Du må ha et stativ til ca. 1500 kr. Kassettene koster fra 150 til 300 kr. Disse kan du bruke mange ganger. Du kan kjøpe redigeringsenheter dersom du vil lage din egen film. Dette koster mange penger, slik at det må vurderes om behovet og lommeboka kan tillate det. Hva du omsider bestemmer deg til å gjøre er opp til den enkelte. Jeg har kun kommet med et lite drypp inn til en spennende verden som kalles video.

Jeg vil med dette ønske alle lesere og folk i og utenfor bygda en god og fredfull jul, og et godt nytt år.

Hans Gundersen

Kjære alle sammen!

Ja, nå er det ikke lenge før jula ringes inn. Selv om jula for min del begynte allerede i september. En ting er jula, men mye av gleden ligger i å kunne lage ting til jula og advent. Det synes i hvertfall jeg. Særlig når alt anna går tregt, og man vil glemme det meste.

Slik ble juleforberedelsene en av mine største motivasjonskilder da jeg i høst ble innlagt på sykehus. Som mange av dere vet, var jeg først en måned i Narvik, og deretter to måneder i Bodø. Kort sagt, det har vært tre innholdsrike måneder med oppturer og nedturer. Selv med ett motto: Se positivt på det og gjør ditt beste. MEN: det e i motbakke det går oppover! Det kan jeg skrive under på etter mye fortvilelse og tårer.

Uansett, i løpet av denne tida har dere gitt meg kjempe mye støtte og oppmerksomhet. Æ vil takke dåkker alle for besøk, brev, blomster og hilsninger. Det har vært flott i ei tid som dette. Dere er unike! Også etter at jeg kom hjem, har jeg fått mange smil og varme velkomstord. TUSEN TAKK!

Likevel tar jeg en dag av gangen, og tingene tar jeg som de kommer. Æ har fått hjelp et stykke på vei, men mye gjenstår ennå. Nedturer kan ennå komme, selv om det har gått mest oppover. Det e bare å stå på... Noe som gjelder de fleste.

Mange gode jule- og nyttårshilsninger til dere alle! Og husk: Møter du en uten smil - så gi han et av dine...

Stor juleklem fra Torgunn

Iduns vitseside

- Hvordan vil du ha håret?
- Slik som søsteren min.
- Hvordan har hun det?
- Takk, bare bra.

Jeg vil gjerne få bestille!
- Javel, og hva skal det være?
- En biff.
- Med fornøyelse!
- Nei, med løk...

- Vet du hvordan man fordobler verdien av en Lada?
- ???
- Man legger en pakke cornflakes i bagasjerommet...

- Det var da et grusomt bilde som henger her.
- Det er ikke et bilde, det er et speil...

- Hva skal vi gjøre med den gamle brannbilen, nå som vi har fått en ny?
- Vi bruker den til falsk alarm!

- Mamma, det ligger en død loppe i sengen min.
- Så, så. En død loppe kan da ikke være så farlig.
- Jammen, det er kommet så mange slektninger til begravelsen...

- Vet du hva Bente sa da jeg fridde til henne på Kanariøyene?
- Nei?
- Hvem har fortalt deg det?

- Jeg kan faktisk ikke finne feil på Dem, men det kan selvfølgelig være spritens skyld.
- I så fall kan jeg godt komme tilbake når De er edru, doktor...

JULEGODTER

KAKAOBOLLER

Her er oppskriften på Kakaoboller. Kakaoboller kan brukes som godter, eller på kakebordet. De er lett å lage for alle, men de minste må kanskje ha litt hjelp...

75 g margarin
1 1/2 dl sukker
1 ss vaniljesukker
4 dl havregryn
2 ss kakao
3 ss sterk, avkjølt kaffe
kokosmasse eller perlesukker

Rør margarin og sukker hvitt. Bland i resten av ingrediensene. Lag små, runde kuler, og trill dem i kokosmasse eller perlesukker.

SEIGMENN

Denne oppskriften er litt vanskeligere. Men når seigmennene blir ferdig, smaker de kjempegodt.

1 dl vann
500 g sukker
15 plater gelatin
Revet skall og saft av 1 sitron og 1 appelsin
evt. litt konditorfarge

Legg gelatinen i kaldt vann. Kok vannet og sukkeret (ikke gelatinen) i ca. 5 min. Klem vannen ut av gelatinen og ha det i sukkersausen. Løft sausen av platen. Rør til gelatinen er oppløst, og blandingen er helt jevn. Rør i saften og det revne skallet av sitronen og appelsinen. Hell oppløsningen i fat eller former med ca. 1/2 cm. høy kant. Sett det hele kjølig til massen er helt stiv. Dypp formene et øyeblikk i varmt vann, og hvelv massen ut på sukkerstrødd bord. Stikk ut figurer med former eller kniv. Rull figurene i sukkeret, og legg dem i tett boks eller glass.

LYKKE TIL!

FRA NARVIK TIL KINGISEPP

I sommer var jeg i Russland. Pappa var også med, siden jeg er under 16 år.

Det hadde seg slik at Narvik kommune skulle en delegasjon til vennskapskommunen Kingisepp i Leningrad fylke. Dette under Nordlandsdagene i Leningrad. Dette foregikk 24. til 30. juni 1995.

Jeg var med som trekkspillelev, og representerte musikkskolen i Narvik. De andre i delegasjonen var bl.a. rockere, sjakkspillere, distriktsmusikere og politikere. Dessuten noen fra administrasjonen i Narvik kommune.

Grytidlig, 24 juni, dro jeg fra Narvik med buss, sammen med de 34 andre i delegasjonen. Dagen gikk med til kjøring. Vi overnattet i Finland, før vi kjørte videre til Russland.

I Vyborg, i Russland, ble vi møtt av Kingisepps kultursjef. Deretter kjørte vi videre til St. Petersburg og hotell "Pribaltiyskaya". Et hotell med høy og god standard.

Samme ettermiddag var vi på den offisielle åpningen av Nordlandsdagene i Leningrad 1995. Ingen fra Narvik deltok der.

Mandag kom vi til Kingisepp. Hotellet der hadde på langt nær så god standard som i St. Petersburg. Toalettet var ca. 1 m2. Dessuten var det kun kaldt vann!! De hadde fjernvarming, og systemet var til reparasjon denne sommeren...

Samme kveld var det rockekonsert. Der deltok bl.a. jeg. Ikke alene, men sammen med rockere og en fiolinist (fra Norge). Vi fremførte vinnermelodien av Grand Prix-95, Nocturne, og en vals. Samme ettermiddag var det forestilling av russere. Mange flinke og unge dansere med flotte kostymer.

Tirsdag besøkte noen fra delegasjonen en musikkskole. Fra Russland deltok elever fra musikkskolen på konsert der. De hadde et ballalaika-orkester og en gitarist. Jeg deltok også. Etter meg opptrådte to av distriktsmusikerne fra Narvik.

45 lærere jobbet på musikkskolen. Dessuten var det 500 elever mellom 7 og 16 år. Før en kunne begynne på den musikkskolen, var det opptaksprøver. Bare 1 av 10 fikk begynne på skolen. Så musikkskolen i Narvik er ingen ting mot den...

Onsdag var det avslutnings-forestilling i Kingisepp. Der var det mange russiske dansere og sangere. På slutten opptrådte jeg og noen av distriktsmusikerne. Det var en stor sal, så nervøsiteten var høy før jeg begynte...

Torsdag besøkte vi Vinterpalasset. Der var over 1000 saler. Enkelte saler var gullbelagt. Bygget var virkelig fantastisk. Etter besøket kjørte vi videre, men nå på tur hjemover.

Vi overnattet i Finland, og var hjemme i Narvik fredag kveld. Da var alle fulle av opplevelsesmessige inntrykk, etter en tur som aldri glemmes...

Til slutt vil jeg få ønske alle lesere en riktig god og et godt nyttår.

Med hilsen
Lars Flønes Ravn

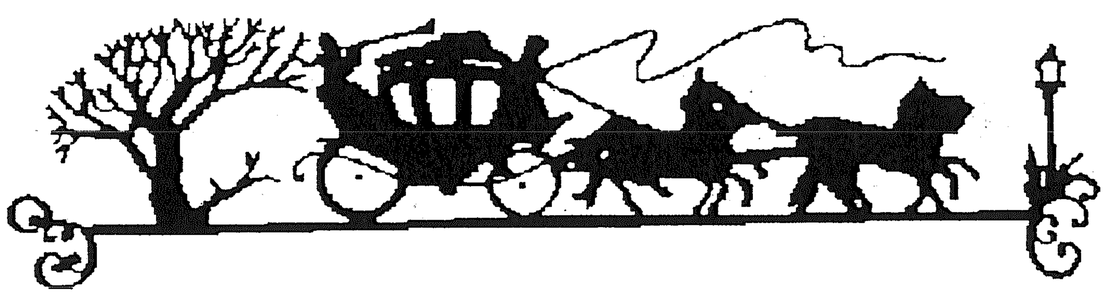

JULEAVSLUTNING FOR BARNE OG UNGDOMSGRUPPA

Barne og ungdomsgruppa starta opp igjen i oktober - vi møtes hver fredag på grendehuset.

Søndag 17. desember hadde vi juleavslutning i salongen. Først fikk de unge brus og de voksne kaffe. Alle hadde med seg et kakefat, så det ble rikelig med gode greier. Så lekte vi syltetøyfabrikk, men plutselig knakka det på ruta. Nissen stod og kikka inn. Og det var litt av en nisse, med et snev av Johannesburg-influensaen i halsen. Det ble ei forestilling uten like - det værste var at han "tissa" i vedkassa!

Håper denne nissen kommer flere ganger, for det er så godt å få flire litt og denne nissen var litt av en skøyerfant! De minste var litt betenkt, men alle fikk til slutt pakke og nissen dro hjem til Mandalen.

Arna

JULEAVSLUTNING FOR 4. KLASSE

Foreldrene til 4. klasse guttan Marius, Åge og Øystein + guttan sjøl, hadde ansvaret for at huset på Virak var klart til juleavslutning. Bordan stod med tente lys, røde serviettduker, og med lys fra lampettene ble det en trivelig gymsal. Det var god fyr i ovnen og godt og varm å komme inn. De fleste bemerka "å kor koselig her va" eller "kor varmt og godt det va her". Alle hadde med mat og drikke, så det ble mye godt på bordan.

På den ene veggen hang kulissan til "Folk og røvere i Kardemommeby". Tobias hadde sitt tårn, og to sjeggfulle mannfolk sang denne rollen. Politimester Bastian, bakeren, tante Sofie og røveran sitt hus, var kunstferdig malt i bølgepapp, så det var nok mange timers finarbeid bak. Øystein var en av røverene og bar sangan de sang veldig fint. Åge var en av tre pappegøyer med nebb og fjær og det hele. Marius var en av de tre tanter Sofie, med kjole, hatt og kvevle. De gjorde en kjempejobb alle sammen, tross en god del "nerver" før start. Den som gjorde mest inntrykk, var vel Maria fra Håkvikdalen. Hun hadde vært borte fra skolen hele uka og ble såpass frisk, at hun fikk komme å synge sin sang sin helt alene, med klokkeklar stemme. Det var en flott opplevelse for foreldre, besteforeldre og søsken som var møtt frem. Astrid og Eldar har virkelig tatt seg tid til dette sammen med klassen.

Av fire juleavslutninger i klassen, har tre foregått på Virak, så folk ser ut til å trives godt. Det er iallefall artig for guttene herfra, at klassen kan komme hit med sitt arrangement.

Toril

SKRIVERIER FRA SILDVIKHØGDA

Det er nå lenge siden det har kommet noen skriverier her fra Sildvikhøgda til Austavinden. Siden sist har Gunnar fått laget seg nytt verksted, så nå kan han kjøre inn både traktor og biler hvis det trengs. Han fikk kjøpt to arbeidsbrakker fra Skjomdalen, støpt en flåte og bygde brakkene opp med en og en halv meter, for å få høyde nok under taket. Så nå ser det endelig ut til at gammelhuset blir rivet.

Ellers så har vi fornyet hønseflokken med tretten høns og to haner. Tre unghaner har måttet bøte med livet, for aktiviteten i hønsehuset ble for voldsom for damene. Gunnar tok seg av "knertingen" med Marius som assistent - uten at det har forvoldt synlige skader på andre enn hanene. Det er nå i allefall godt å ha egg selv igjen.

Han Mikkel er tatt på fersken rett utenfor gjerdet til hønsegården, flere ganger. Han ser bare på oss og lurer på hva vi har å gjøre når vi jager han unna. Hønsene bryr seg ikke. De er jo vant til hundene.

Ellers så holder vi på med et prosjekt sammen med vegvesenet for å få en trafikksikker avkjørsel for oss, Ole og Anne. Så til våren blir det forhåpentligvis satt i gang med en samlevei for oss og en utkjørsel på den nordligste bakketoppen. Da får vi god sikt til begge sider når vi skal ut på veien. I dag har Anne/Ole sin utkjøring rett på en bakketopp, og vi ligger rett under en. Jeg får bare håpe det ikke skjer noe før nyåret kommer. Det har vært nære på flere ganger. Bl.a. for han fra vegvesenet som var her på befaring. Han holdt på å bli påkjørt bakfra da han kjørte ut herfra. Vi har selv fått tegnet og regulert avkjøringen, og vegvesenet har den inne for godkjenning. Stat og kommune skal dekke sitt, og vi yte vårt med avståelse av grunn og dugnadsarbeid. Vi sender en "julestjerne" til Furnes, som var her på møte ang. gang/sykkelsti. Han har vært til stor hjelp.

Ellers så har vi to hester på stallen fremdeles. Min Fosso som kom hit

som ettåring, er nå 18 år og ponnien til Marius er 19 år, og sprek som bare det. Silje er begynt å ride på han en gang en gang i uken. Det går veldig bra, og det ser ikke ut til at hun skal bli lei med det første. Så er det Mona (13 år) fra Rånbogen som har ridd her i tre år, og som nå får Fosso. Hun har startet flere sprangkonkurranser på Gyldenlakk, med fine plasseringer. Marius vil også, men det har ikke blitt hovedinteressen hans. Han spiller gitar sammen med Åge på slagverk og Øystein på keyboard. Så er han med på handball, fotball og basket i tur og orden. Det siste han og Åge er med på, er klatring innendørs i Narvikhallen. Der har han vært helt oppunder taket. Så er det jo aktivitet på grendehuset på fredagene - og uken har jo bare sju dager!

Vi har jo besøk av minsten i familien også - Magnus. Han blir to år i januar, så tiden går alvorlig fort. Da er det stas at onkel Marius kan kjøre traktor med han, og leke akkurat det som minsten synes er artigst.

Til slutt vil vi ønske alle en koselig julehelg, og et godt nyttår.

Hilsen Marius, Gunnar og Toril.

ET LITE JULEDIKT

Lillegutt sitter på trappen, så god så liten og rund.
Med lysegul bølgende hårlugg, og en smilendes
jemskt liten munn.
Han sitter og stirrer mot himmelen, hvorfor? Jo det
vet han selv, et stjerneskudd stirrer han etter,
han skal ønske seg noe i kveld.

Han skal ønske seg noe fint no, en bil, en båt eller
en sykkel, en med tre hjul, helt splunkende ny.
Da ser han et stjerneskudd falle, så lyst og så rett
over han. Da husker han ønskene sine, ikke et har
han fått sagt frem.

Han er ikke kar om å glemme, hvor kraftig han nå er
blitt snytt, men setter seg atter på trappa, for å vente
på enda et nytt.

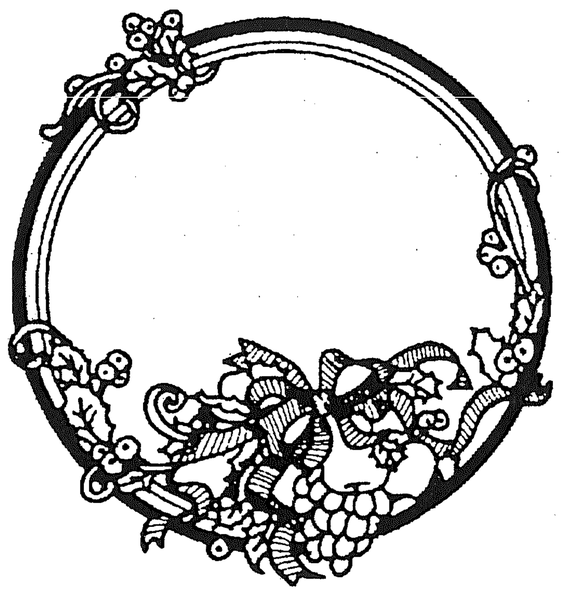

FØRJULSKAFÈ

Styret i grendelaget arrangerte førjulskafè på grendehuset søndag 10. desember kl. 17.00. Det kom masse folk, og "klasserommet" var hel smekkfullt + at det var en god del av den yngre garde i gymsalen. Ca. 60-70 personer med smått og stort var samlet - så det var en meget godt besøkt kafè.

Litt spenning i hverdagen fikk vi også. Det var to runder med åresalg med mange gevinster. Men dagens høydepunkt var det Hans Gundersen som stod for. Med egenprodusert videofilm med natur og dyreliv fra Ofoten, trollbandt han alle. Vi fikk se et klipp på 15-20 min. fra en film han selv har laget, og det ga absolutt mersmak. Denne filmen blir det mulig å få kjøpt ut på nyåret.

Arna

FØRJULSTREFF FOR VOKSNE

Lørdag 16. desember samla noen førjulsnisser seg i salongen på grendehuset. Medbrakt god mat og drikke, ble det et alle tiders julebord. Ca. 20 stykker møtte opp, og det ble så artig at dette gjør vi neste år også. Det var god stemning og folk dansa og prata til langt ut i de små timer. Vi e no bra heldig som har et så fabelaktig grendehus!

Arna

HELSING TIL JUL

No e det snart jul og vi steller og styrer
om vi´kje frys, vi allikevel fyrer.
Vi har hatt en haust som har vore ganske våt
på vasshauan nån sten vi seila med båt.

Vi fikk nåkka sny, men han låg ikkje lenge
det blei berre hålka som vi slett ikkje trenge.
At deler av kroppen bevart sin fasade
det kalles et under de ikkje tok skade.

Og husmella ser vi så lite tel folke
det va´kje sånn førr, - det va en anna bolke.
Sjø kallan de trengte då å rådfør kværanner
de trængte kanskje lån både spanner og kanner.

Og kjærringan de hadde mykje i hop
om ikkje anna de over gjæran kunn rop.
De alle va med i meir enn ei forening
nu finns ikkje sånt, - de fleste går på trening.

Men nu framfør jul skal man stresse og kave
alt må forskjønnes og glæm ingen gave.
Om alle veit vel at jula e tidfast
så hende det årlig - til slutt får vi bråhast.

Hos oss e det slætt ikkje sånn må du tru.
Vi skal nok far over - men ikkje gnikke og gnu.
Og stomp skal vi bake - med og uten rosin
litt rull og et saulår - ikkje mins mandarin.

Og nu til sist æ ønske vil at alle får det bra
om de skal leve heimejul eller ut i verden dra.
Så vi kan føle julefred og gledes kver og en
med det vi har og det vi får og tenke meir på dem
som ikkje har eit julebord og ikkje har det flott
for jula e´kje minne om nån velstand og nån slått

Gledelig Jul og Godt Nytt År

ønskes av

Osvald og Ingebjørg

AUSTAVINDEN

ønsker sine lesere

ei fredelig julehelg og

et riktig godt nytt år !

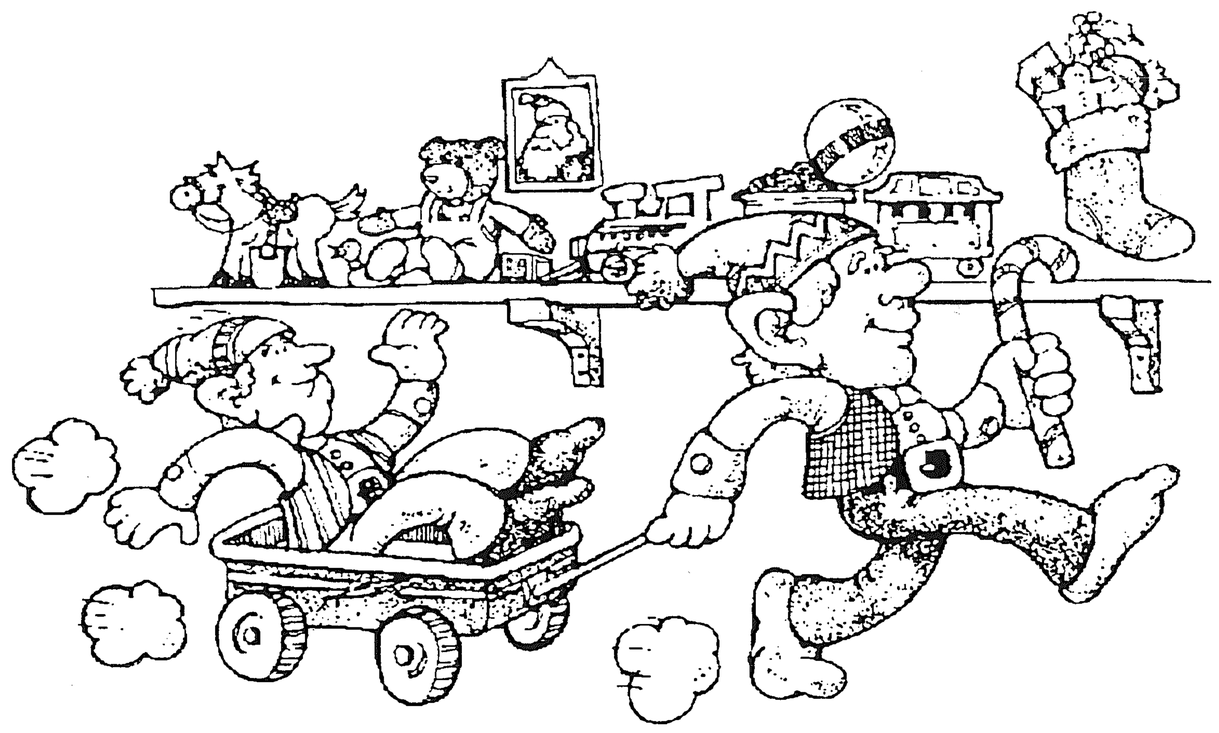

Med i redaksjonen denne gang

Idun Ravn
Hans Gundersen
Toril Hansen
Lars Flønes Ravn
Anne Bersit S. Eidissen
Kjell-Olav Ravn